

BENCİLLİK ÇİÇEKLERİ

yürüdüm
Myndos kapısından geçerek
şehirler büyüten gözlerine
ellerin nasırlı ama narin
sanki bir seyyahın elleri
hiç bitmeyen yolculuklarda ayak izlerim

aradım
ırmak kenarında açan çiçeklerin
bencilliğinde sevgilinin yüzünü
benim sevgilim gururun gölgesi

keşke gideğeni olan bir göl olsaydım
tüm kollarım sevgiliye ulaşırdı

duruldum
günlerin şelalesinde akarken zaman
kıyısında çalkalanır Knidos köpükleri
gençliğim bir dağ yamacı ölüme eğik

özledim
duvaksız gökyüzünü bölüşmeni
dudağında unutmanı ebabilin sessizliğini
altın suyuna sonsuzluğu batırmanı